

Sygn. akt: I C 891/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Różycka

Protokolant: K. K.

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013r.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda **M. S.** kwotę 13.500 złotych (trzynaście tysięcy pięćset złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 26.11.2012r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3844,30 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 400zł, tytułem brakującej opłaty sądowej.

Sygn. akt I C 891/12

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 5500zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.04.2012r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 22.10.2011r. doszło w Ś. do wypadku drogowego, w którym powód został poszkodowany. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Bezpośrednio po wypadku powód był badany w szpitalu gdzie stwierdzono u niego uraz klatki piersiowej. W wyniku dalszych badań stwierdzono złamanie mostka, skręcenie kręgosłupa szyjnego, dostał zalecenia noszenia kołnierza ortopedycznego, kontrolę w poradni ortopedycznej i neurologicznej. Powód leczony był farmakologicznie, odczuwa drętwienia prawej ręki i lęk przed jazdą samochodem. Strona pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 6500zł. Powód z przyznany zadośćuczynieniem się nie zgadza bowiem, jego zdaniem nie rekompensuje jego krzywdy.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana co do zasady uznała swoją odpowiedzialność za krzywdy doznane przez powoda na skutek zdarzenia z dnia 22.10.2011r. Wskazała jednak, że uszczerbek na zdrowiu powoda został ustalony przez lekarza na 5%. Zdaniem strony pozwanej wysokość przyznanego powodowi zadośćuczynienia w łącznej kwocie 6500zł jest odpowiednia do stopnia dolegliwości będących następstwem zdarzenia z 2011r.

W toku postępowania w piśmie procesowym z dnia 22.11.2012r. powód rozszerzył żądanie pozwu o kwotę 8000zł, wnosząc jednocześnie o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 13500zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia rozszerzenia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.10.2011r. doszło w Ś. do wypadku drogowego, w którym powód M. S. został poszkodowany. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

W toku postępowania likwidacyjnego powód został przebadany przez lekarza i ustalono uszczerbek na jego zdrowiu na 5%. Strona pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 6500zł.

Dowód: akta szkody, k. 26.

Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony do szpitala w Ś. gdzie stwierdzono u niego uraz klatki piersiowej. W wyniku dalszych badań stwierdzono złamanie mostka, skręcenie kręgosłupa szyjnego. Dostał zalecenie noszenia kołnierza ortopedycznego, który nosił około 2 miesięcy oraz kontrolę w poradni ortopedycznej i neurologicznej. Powód nie miał żadnych zabiegów operacyjnych, leczony był farmakologicznie. Następnie wymagał rehabilitacji: masaże elektryczne, pole magnetyczne, ćwiczenia. Miał dwa cykle po 10 zabiegów. Nadal pozostaje pod opieką neurologa, odczuwa drętwienia prawej ręki i lęk przed jazdą samochodem, stał się nerwowy, szybciej się męczy odczuwa bóle przy zmianie pogody.

Przed wypadkiem powód nie był leczony, jego sprawność fizyczna była lepsza, nie cierpiał na dolegliwości na które skarży się obecnie.

U powoda rozpoznano przebyty uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym, bez objawów ubytkowych i korzeniowych. Nadto stwierdzono złamanie krawędzi mostka z utrwalonym podwichnięciem głów dwóch żeber.

Obrażenia te skutkują trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10% (5% z pozycji 89a i 5% z pozycji 59 - załącznika do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r.)

Odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe karku nie są jednak i nie będą zbyt silne – nie mają poza dokuczliwością istotnego wpływu na zdolność do pracy, pełnienia obowiązków rodzinnych i funkcji społecznych.

Dowód: dokumentacja medyczna powoda, k. 41-54,

opinia biegłego sądowego neurologa i chirurga - ortopedy, k. 61-65 zeznania świadka H. S., k. 36,

zeznania powoda M. S., k. 37-38

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było prawie w całości zasadne.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że powód w wyniku wypadku, jaki miał miejsce w dniu 22.10.2011r, doznał uszkodzenia ciała.

Odpowiedzialność strony pozwanej jest oparta o przepis art. 436 § 2 kc zgodnie, z którym w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Zasada odpowiedzialności nie była przez stronę pozwaną w żaden sposób kwestionowana. Poza sporem pozostaje też fakt, że strona pozwana przyznała i wypłaciła powodowi kwotę 6500zł tytułem zadośćuczynienia.

Roszczenie powoda jest oparte na podstawie 445§ 1 kc w zw. z art. 436kc.

Zgodnie z brzmieniem art. 444§ 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego tytułu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Zgodnie z brzmieniem artykułu 445§ 1 kc w wypadkach przewidzianych w treści art. 444kc sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445§ 1 kc nie ma spełniać celów represyjnych, lecz jest sposobem naprawienia krzywdy wyrządzonej jako cierpienia fizyczne oraz cierpienia psychiczne związane z uszkodzeniami ciała lub rozstrojem zdrowia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2000r., I CKN 969/98, niepubl.). Jak wskazał Sąd Najwyższy, w każdym przypadku ustalenia uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia osoba odpowiedzialna za skutki wypadku obowiązana jest stosownie do art. 444kc - do wynagrodzenia szkody materialnej z wypadkiem tym związanej oraz - stosownie do art. 445 § 1 kc do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Różnica pomiędzy stosowaniem art. 444 kc a art. 445§ 1 kc przy stwierdzeniu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia polega na tym, że szkoda materialna z pierwszego przepisu-w zasadzie musi znaleźć pełne pokrycie, gdy tymczasem zasądzenie zadośćuczynienia, a zwłaszcza jego wysokości, uzależnione jest od całokształtu ujawnionych okoliczności, w szczególności zaś od trwałości i skutków wypadku lub okresu trwania objawów chorobowych i ich nasilenia, jak i od rodzaju oraz stopnia winy sprawcy szkody i odczucia jej przez poszkodowanego.(por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1999r., I CKN 1145/99, niepubl.)

Skutki wypadku, jakiemu uległ powód, Sąd ustalił w oparciu o akta szkody, dokumentację medyczną dotyczącą powoda, zeznania jego oraz świadka oraz w oparciu o opinie biegłych z zakresu ortopedii – chirurgii i neurologa. Dowody te są spójne i korelują ze sobą. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności tym dowodom. Opinie biegłych sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania są bowiem wykonane w sposób pełny, rzetelny, jasny i staranny. Również zeznania powoda są konsekwentne, spójne i logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci dokumentacji medycznej.

Ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia, Sąd kierował się ugruntowanymi zarówno w orzecznictwie jak i w doktrynie stanowiskiem, że zdrowie jest dobrem szczególnie cennym i przyjmowanie niskich kwot zadośćuczynienia w przypadkach ciężkich uszkodzeń ciała prowadzi do deprecjacji tego dobra (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1997r., II CKN 273/97, niepubl.).

W swoich zeznaniach powód wskazał, iż odczuwa do chwili obecnej drętwienie ręki, nerwowość, lęk przed jazdą samochodem, szybciej się męczy i ogólny spadek sprawności fizycznej.

Jak zostało ustalone przez biegłych lekarzy, powód odniósł łącznie 10 % uszczerbek na zdrowiu. Rozpoznano u niego przebyty uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym oraz stwierdzono złamanie krawędzi mostka z utrwalonym podwichnięciem głów dwóch żeber. Oczywistym dla Sądu jest, że konsekwencją odniesionych w wyniku wypadku obrażeń było cierpienie powoda, zarówno psychiczne jak fizyczne. Do chwili obecnej trwa leczenie neurologiczne powoda i odczuwa wyżej opisane skutki wypadku, któremu nie zawinił.

W związku z powyższym Sąd, zasądził na rzecz powoda dalsze zadośćuczynienie w kwocie 13500zł. W ocenie Sądu zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, wynikłą na skutek rozstroju zdrowia i związanych z nim dolegliwości, którego wysokość w ostatecznym wyniku zależy od uznania sądu, nie może być uznane za nadmierne, nawet gdyby przy uwzględnieniu przeciętnego poziomu życia i zamożności społeczeństwa mogło być tak postrzegane, jeżeli jest ono adekwatne do stopnia odniesionych obrażeń i związanych z nimi trwałych następstw dla zdrowia i egzystencji poszkodowanego.

Odsetki ustawowe, na podstawie art.481 kc i art. 476 kc, sąd zasądził od kwoty 13500zł od dnia 26.11.2012r. a nie jak domagał się tego powód od dnia rozszerzenia jego żądania tj. 22.11.2012r., bowiem z pisma strony pozwanej wydaje się wynikać, że rozszerzenie żądania pozwu otrzymała najwcześniej 25.11.2012r. (k. 83 akt). Jednocześnie Sąd miał na uwadze okoliczność, że dopiero pismem z dnia 22.11.2012r. powód ostatecznie ustalił wysokość zadośćuczynienia za doznawaną przez niego krzywdę. Dlatego też żądanie pozwu w zakresie odsetek za okres 22-25.11.2012.zostało oddalone (pkt II wyroku) .

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. art. 100kpc, przy czym kosztami w całości obciążył stronę pozwaną, bowiem powód uległ w nieznacznej części swego żądania.

Na zasądzoną kwotę składają się koszty opłaty od pozwu (275zł),zaliczki na koszty opinii biegłych (500zł i 652,30zł) oraz koszty zastępstwa procesowego 2417zł. Ponieważ powód nie uiścił opłaty od rozszerzonego żądania pozwu Sąd brakującymi kosztami, stosownie do wyniku postępowania, obciążył stronę pozwaną (pkt IV wyroku) .